

մեանք « Ըստ կուզէ թէ մեր եկեղեցին ֆուանկ Հայոց եկեղեցին ֆուանկ քահանանայից խօսք չունի. քահանաները չիմանջնար եւ կարհամարնէ : » կրանչնայ գանոնք եւ կրմեծարէ, այլ միայն այդ ֆուանկացեալ այսաւում գոյեցի քահանաները կարհամարնէ՝ իբրև աճապս խարերայ, եւ խոռվարար, եւ ապստամք յեկեղեցական կանոնաց, որ կրպատուիրէ ամեն ազգ իր եկեղեցական ժեստ պահնէ :

Դարձեալ կըզքէ թէ « Հարկաւորութիւն չունի Քորեսսին անոնցմէ եկեղեցական կանոնները զիտնալու. այլ թէ լաւ զիտէ : » Ապա Փեղտիմաշնեանը առաւել հայութ է, եւ իրաւունք ունի որ կրմեղադրէ զՔորեսսին. որովհետև Քորեսսի եպիսկոպոսը եկեղեցական կանոնները աղեկ զիտէր՝ որ առանց յայտնի բնելու զմոյորութիւն եւ զներետիկոսութիւն այն եօրը քահանանայից, եւ առաջարկելոյնոցա, չէր կրնար անոնց հայութ զէշ ըսել. ապա և մեծապէս սխալցաւ որ ընդդեմ եկեղեցական կանոնաց այն եօրը քահանաները ուրացող ուղղափառութեան կոչէր. զէրէ երէ եկեղեցական կանոնները չիգիտնար նէ՛ շատ մնջադրելի չէր. ներելի տգիտութեամբ սխալեալ կըլլար :

արմénienne ne reconnaît pas les prêtres latins et les méprise. » L'Eglise arménienne n'a rien à dire contre les prêtres latins; au contraire, elle les reconnaît et les respecte. Seulement elle méprise ces transfuges, ces prêtres propagandistes latinisés, parce qu'ils sont trompeurs, hypocrites, brouillons et rebelles aux canons ecclésiastiques qui ordonnent à toutes les nations de conserver leurs rits.

Il dit encore : « Mgr Coressi, le vicaire apostolique, n'avait nullement besoin d'apprendre d'eux les canons ecclésiastiques; il les connaissait parfaitement. Pechdimaldjian n'en a que plus raison; il a d'autant plus droit de blâmer Mgr Coressi. Car puisqu'il connaissait les canons de l'Eglise, il savait fort bien qu'il n'était en droit de dire aucun mal des sept prêtres sans avoir démontré leur erreur, leur hérésie, et sans leur avoir fait part de ses observations. Il a donc grandement failli contre les canons ecclésiastiques en déclarant ces sept prêtres séparés de l'orthodoxie. S'il eût ignoré les canons, il serait moins blâmable; on n'aurait à lui reprocher qu'une ignorance excusable.

ՍՈՀՄԱՆՔ ՏԵՍՉՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՅ ԵԿԵՊԵՑԻ Ի ՌԱԴԱԿԻ.

(Հարայարութիւն և վերէ. Տես էջ 65)

ԳԼՈՒԽ Ժ.

ՔԱՀԱՆԱՅԻ ԵԿԵՊԵՑ ԵԿԵՊԵՑ ԱԿԱՆ
ՊԱՇՏՈՆԵՎՅ ԹՇԱՇԱԿԱՆԵՐԸ, ԵԿ ԱՆՈՆՑ ԱՅՐԻՆԵՐՈՒՆ
ՈՒ ՈՐԵՆՐՈՒՆ ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆԸ.

ՃԻԵ.

Հայոց քահանաներուն եւ ուրիշ եկեղեցական պաշտօնիաներուն ապրուած իրենց ժողովութղթներէն է :

ՃԻՔ.

Քահանայից եւ ուրիշ եկեղեցական պաշտօնէից ընդունած տուրքերը իրեք տեսակ կրնան ըլլալ. Ա, հաստատուն՝ որ պաշտօնի մտած ատեննին ժողովութղթ անոնց կրկապէ⁽¹⁾. Բ, այն տուրքերն որ հոգեւորական պաշտօնները կատարելու համար կընդունին. Գ, կամաւոր տուրքեր :

ՃԻԹ.

Հոգեւորական պաշտօնները կատարելու համար որոշուած տուրքերն ատենք են: Ծննդաբերի վրայ ազօրք ընելու համար 10 քոփէք արծարի⁽²⁾. տղայոց մկրտութեանը համար 20, պասկի 40, չափահանից բաղման 40, տղայոց 20: Ապաշխարութեան կամ խոստովանութեան եւ հաղորդութեան խորհուրդները կատարելու համար, ամենելին տուրք մը չարուիր: Խստիւ արգիլած է քահանայից եւ ուրիշ պաշտօնէից եկեղեցւոյ՝ այս յօդուածին մէշ նշանակուածէն աւելի տուրք ամենելին չպահանջել որ եւ իցէ եղանակաւ:

ՃԼ.

Քահանայք եւ ուրիշ եկեղեցական պաշտօ-

քերէ ամենելին չպահանջել: Ծառ փափաքելի է որ այս կարեւոր նիւթիս օր մը առաջ աւելի մտադրութիւն ըլլափ ի կոտմանէ մինակաւոր Առաջնորդաց: (Ե. Թ:)

(2) Պատդ. սուրկու 40 հարիւրդ կամ սահրիւմ:

(1) Մինչեւ ցայմէ սովորութիւն չէ եղած եւ ոչ Շռաւաստանի ամեն տեղիքը՝ պատիփ հաստատուն բոշակ մը կապելու եկեղեցականաց. ուստի եւ յաջորդ յօդուածին կարգադրութիւնը

եալք թէ որ վերագրեալ ձիթ յօդուածին մէջ նշանակուած տուրքերը չընդունին, իրաւունք չունին եկեղեցական պաշտօն մը կատարելէն ետ կինայու և կամ ուշացընելու. միայն կրնան եպիսկոպոսական Առեանէն խնդրել որ քաղաքական իշխանութեան ձեռքով այն տուրքը պահանջուի :

Ճ.Ա.

Հոգեւորական պաշտամանց համար առնուած տուրքերը՝ քահանայից և ուրիշ եկեղեցական պաշտօնէից մէջ կրամնուին՝ ըստ սովորական կարգին որ մինչեւ հիմա պահուած է Հայոց եկեղեցւոյն մէջ :

Ճ.Բ.

Եջմիածնայ վանքին մէջ ու Ռուսաստանի ամեն Առաջնորդարաններուն մէջ առանձին զանձանակներին առանայից և ուրիշ եկեղեցական պաշտօնէից այրիններուն ու որբերուն համար :

Ճ.Գ.

Քահանայից և եկեղեցական պաշտօնէից այրիններուն ու որբերուն հոգարարձութեան արկդները զիսաւորապէս քարերարաց կամաւոր տուրքերով կլեցուին : Անկէց ի զատ՝ իւրաքանչիւր վիճակաւոր Առաջնորդ տարուէ տարի իր վիճակին եկամուտներէն մաս մը կհանէ այն հոգարձութեան համար :

Ճ.Դ.

Քահանայից և ուրիշ եկեղեցական պաշտօնէից այրիններուն ու որբերուն հոգարարձութեանը համար պէտք եղած տուրքերը կհաւաքուին՝ նախ զանձանակներով, որ կդրուին իւրաքանչիւր վիճակի եկեղեցիններուն մէջ՝ որոյ համար է արկդը, և երկրորդ՝ այս բանիս համար որոշուած գրքի մը մէջ ստորագրելով :

Ճ.Ե.

Քահանայից ու պաշտօնէից այրիններուն ու որբերուն համար եղած զանձանակներուն կառավարութիւնը կյանձնուի մասնաւոր Խնամակալներու վիճակաւոր Առաջնորդին անմիջական տեսչութեանը տակ : Այս ինամակալները երեք հոգի են՝ վիճակին ամուսնացեալ եկեղեցականց նախապատիւներէն ընտրուած՝ վիճակաւոր Առաջնորդին ձեռքովիք: Անոնք այն բարեկարգ մէջմը ինամակալները մանրագրութիւնը կատարելին յանձն կառնուին առանց

ամեննելին վարձատրութիւն մը ընդունելու անոր համար :

Ճ.Զ.

Խնամակալները կընդունին թէ գանձանակաց եւ թէ զրքերուն մէջ եղած դրամները, և անոնց միշտ հաշիւնները կրոնեն :

Ճ.Է.

Խնամակալները իրենց դատողութեանն համեմատ՝ կորոշեն քահանայից ու պաշտօնէից որբերուն ու այրիններուն տրուելու նպաստները. բայց առաջ միշտ քննութեամբ կատուգեն թէ անոնց ստոյգ պիտոյքը որչափ է, առանց ամենեւին աշառութեան կամ կուսակցութեան :

Ճ.Ը.

Խնամակալները քահանայից ու պաշտօնէից այրիններուն եւ որբերուն նպաստները որոշելու առեն այս կանոնները պիտի պահեն .

Ա. Զանալ սահմանել տարեկան հաստատուն նպաստներ, զգուշանայով ըստ կարի մէկ անգամ մը միայն տրուած տուրքերէ :

Բ. Մէկ անգամով մը տրուած նպաստները մի եւ նոյն անձին տարին մէյմը միայն հաղորդել, և ոչ աւելի :

Գ. Նպաստները սահմանել զիսաւորապէս, այն այրիններուն ու որբերուն որ ամեններին կարողութիւն չունենալով իրենք զիրենք կերակրելու, այնպիսի ազգականներ այ չունին որ կարենան կամ յօմարին զանոնք պահելու. բ, այն այրիններուն որ աղքատ ըլլալէն ի զատ՝ զատ զաւկի ալտէր են. և զ, անոնց որ ոչ ծնողք ունին և ոչ մատիկ ազգական, ու որը և աղքատ են :

Դ. Քահանայից և եկեղեցւոյ պաշտօնէից այրիններուն նպաստ մատուցանել մինչեւ որ նորէն ամուսնաման, որը աղջկանց՝ մինչեւ որ պակուին, իսկ որը մանչերուն՝ մինչեւ որ յարրուն հասնին կամ եկեղեցական դպրատուն մտնեն :

Ճ.Թ.

Խնամակալները ամսէ ամիս կատուգեն արկդին վիճակը՝ եպիսկոպոսական Առեանին անդամներէն մէկուն առջեւը, կամ ուրիշ անձի մը՝ որ նոյն Առեանին որոշուած կըլլայ :

Ճ.Կ.

Երեք ամիսը մէյմը ինամակալները մանրա-

մասն տեղեկութիւն կուտան եպիսկոպոսական Ատենին՝ դրամական գումարին եկամուտներուն՝ ծախփին ու մնացորդին վրայ, տարւոյն վերջն ալ հաշիւ իրենց ամեն գործողութեանցը համար :

Ճի՛՛.

Խնամ ակալաց դէմ եղած զանգատները իրա-

քանչիւր վիճակի եպիսկոպոսական Ատենին կը տրուին :

Սառուագրեալ

Նախագահ Կայսերական Խորհրդարանին

ԿՈՄՄ ՆՈՎ. ԱՊՐ. 1838 թ. :

ՀԱՅԿԱԶԵԱՆ ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿ.

Ի ՍՊԱՅԻ ՄԱՀ

ԱՐՔՈՒԽՆԻ ՃԱՐՏԱՐԱԳԵՑ

ՊԵՐՃԱՊԱՏԻՒ Տ. ՆԻԿՈՂՈՍԻ ՊԱԼԵԱՆ,

ՅԻՇԱՏԱԿ ՑԽՈՒՐ.

Հոգուոյ ի խոր ազդեան, Ազիզ տիբական,
եւ ի նիւսուած բանից իմ լիբ օգնական.
Քոյդ նպաստիւք երկունք մուաց ցաւալիք
Առցեն ծընունդ, զի եւ անզօր եւ ոչ ժիբ:
Տնոր ինձ ողբաւ բարարերարն Արամիան,
Զոր անտրբունչ զոհեաց Պալեան Գերդաստան.
Ա. հ խորհրդոյ դառն յիշատակ տրամազգեաց
Խոռվի: զգմիսո զբնէ փական իմ շըրանց:
Եցէ՛ են սրտիս պարզէր լեզուս ապիկար'
Հզքաւցրագուր բարոյս Վեհիդ անվըրար.
Զոյդ բնու չքնաղ ձրիցն ազնիս տիբանուէր
Գորդաշարժ առնուլ աստեն ի պատկիր:
Մշտագուարր քանցրիկ դիմացն զին ժրպիտ,
Ազդէր նրանան բրբացելոց արխուր սիրու.
Եւ հայեցուած նեզիկն աշաց կարեկից
Խոռվ գոցես ի ներքս ի խոր դժրադից:
Զէր բառ գիտաց' թէ տուրս առաստ բաշխէր յորդ,
Թէ աղքատին վշտաց վնուր բաժանորդ.
Զի բանկազին կենաց նորին նեշո արև.
Յերկնից անշուշո կարօտելոց էր սրտկի:
Բակ բամտացն վիմ հանձար եւ զկորով'
Զոր համազեացն էր նուիրեալ ի գորով,
Հզու պամծալի հարստարութեանն զիզարուեստ
Ո. ժունեց: առնուլ արդեօք ի զովիսաւ:
Բնու սիրատուն նարազաւիցն մինչ յաւարտ,
Առաքինոյ Հօր իւր էր տանն չքնաց զարդ.
Այլ սոյն զունակ մինչ բարորէր զիւր շրջան,
Աւան' յանկարծ հրազդանք կենացն վազ շիշան:
Սապէս անս եւ ցորենոյն նասկ ատոք,
Մինչ կոր իերիլք պարարտ զանդին լընու զոր,
Յայնամ մանգաղ գոցես անզուր սարբառուր
Հնձէ զորայն, ցողունքն անդէն այրին նուր:
Տես սրտաշարժ ինձ տեսարան, զի ես մինչ
Վերմոյն բգկամ բարուր զիսաց զու անշինչ,
Գորդեցաւ անդ Անմենին սիրու անբիծ,

Զի չուէ յաստեացս բողեալ ըգտնանկն ի բախիծ :

Անդէն երդմնէր զիւր ընտանիս բարեպաշտ,

Առ տառապեալս միշու կարեկից զու եւ հաշու.

Մինցդեռ անդուստ նրէշտակ զուարր նուիրէր

Առ Սիրելին զգքերկրազգեացն նրանէր:

« Արի, ատէ, ի նոր գնակ ի հանդէս,

« Անման Արքայն բարեացդ ըգգործ շատ նաև.

« Հրամիրակիս կայ մեն պատզամ եւ նրաման,

« Վարել ըգքեզ յանձեռակերտն իւր խորան.

« Թող աստ ապա ճարտարութեանց քոց շինուած

« Քոյդ հանձարոյ կացցեն վրիստք. Դու զրո վարձ

« Ազնիս սրտիդ փուրա առնուլ ի յերկին.

« Կամարդ անհիմն է վեղազոյն քան զնոսին ։

Ըստ Զառարբնոյն ձախրէ նոզին յանս ի վկր,

Մինչ իւր Մնոդն բգման նորին բայր կուծեր.

Շոփնդն նարաւ, զուժեաց եւ ձայն տիբական,

Հանգեան ասեն, Նիկողայոս վին Պալեան:

Դու ինձ ներեա շիրմիդ կացեալ առքներէր

Ոդր սրտառուուց Հանգուցելոյդ տակ ի նուէր.

Եւ զի ինձ քնար ոչ պակասէ տիբաձայն,

Այերքն անս ընդ իս լացցեն զինզ համայն:

Խոկ իմ մատունք թիւ անբազա հարցեն ոչ,

Այլ քան ի քնար բոյ իմ սրտին ի խոռոչ

Զայն ննչեսց հառաջանաց. ունիմ լար,

Զի տրամուքեամբ աղիքս եղին ուրուալ:

Յաշակերտաց Աւսումնաբանի

Մայր-Եկեղեցւոյ

ԵՊ. ԽԱԶԱՐ. Մ. ՄԵԼԻՔԵԱՆ.

16 մարտ. 1838 ի Կ. Պոլս.

ի Գում-Գախու:

ՕՏՈՊԱՇԵԱՆ Տ. ԳԵՂՈՐԳ. — Ա Սիրատախային զրուած նամակ-ները տրամուքեամբ սրտի կը ծանուցանեն Սիրատախի Հայոց երեւելիներն Ստապաշեան Մահմետօսի Տեառն Գերզայցաւակի մանք: Այս բարեկիշատակ անձը մնձ յարդ եւ համարում սուսացած էր իր ազգօռու զործերովն ու սասուածանայոց բարերարիւններովք՝ որոց մէջ երախտագետ զովութեամբ կը լիշուի Սիրատախոյ մէջ յանուն սրբոց Թարգմանցաց կառուցեալ հոյակալ դպրոցը, որ ազգասէր հանգուցեալ իւր քասկէն